

28 Ιουνίου 2014

Επικήδειος ομιλία-κήρυγμα του μακαριστού Μητροπολίτου Πρεβέζης Μελετίου σε χριστιανό αντιεκκλησιαστικών φρονημάτων και που είχε τελέσει πολιτικό γάμο.

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

-Κύριε, άνοιξέ μας!

-Δεν σας ξέρω...!

-Μα, Κύριε, «φάγαμε και ήπιαμε» ενώπιόν σου και κήρυξες στις πλατείες μας...

-Αλήθεια σας λέω... δεν σας ξέρω!

Και συνέχισε ο Χριστός:

Θα' ρθουν από την ανατολή και την δύση και τον βορρά και τον νότο άνθρωποι, και θα πάρουν επίσημη θέση (ανακλιθήσονται) στην Βασιλεία του Θεού, και οι «φυσικοί» κληρονόμοι, οι υιοί της Βασιλείας, θα πεταχτούν έξω!!(Ματθ. 8, 11-12)

Τι μας λέει με όλα αυτά ο Χριστός; Ότι για Αυτόν αξία και σημασία έχει το περιεχόμενο της καρδιάς. Μας λέει ότι δεν μένει στα εξωτερικά. Ότι δεν Του αρκούν τα εξωτερικά. Ότι τα εξωτερικά χρειάζονται όταν υπάρχουν τα εσωτερικά. Ότι δεν πρέπει να κρίνουμε κατ' όψιν. Ότι δεν πρέπει να απορρίπτουμε κατ' όψιν.

Άραγε λοιπόν, αδελφοί μου, ποίος είναι χριστιανός;

Αυτός που πάει κάθε Κυριακή στην εκκλησία, αλλά την εβδομάδα που μεσολαβεί, κλέβει, απατά, λέει ψέματα και ζει σαν να μην τον βλέπει ο Χριστός;

Αυτός που κάνει γάμο στην Εκκλησία, αλλά, όταν παρουσιαστεί η περίπτωση, δεν θα χάσει την ευκαιρία να συνάψει και εξωσυζυγικές σχέσεις η να εκμεταλλευτεί

σεξουαλικά την υπάλληλό του, γιατί, όπως λέει χυδαιολογώντας, δεν είναι βλάκας ούτε...

-Είναι χριστιανός αυτός που στερεί το δίκαιο του εργάτη;

-Είναι χριστιανός αυτός που κλέβει την υπεραξία της εργασίας των υπαλλήλων του;

-Είναι χριστιανός αυτός που θεωρεί φυσική επιδίωξη τον πλούτο και την άνεση;

-Είναι χριστιανός αυτός που υποκρίνεται σχήματα ευσεβείας, αλλά αρνείται την δύναμή της; (Β Τιμ. 3, 5)

Όχι, αδελφοί μου! Χριστιανός γίνεται κανείς πρώτα στην καρδιά και μετά στην συμπεριφορά. Όχι το αντίθετο. Αν είναι στην καρδιά, δεν έχει σημασία η συμπεριφορά. Μακάρι να είναι υγιώς χριστιανός και στα δύο. Όμως επιδίωξη είναι η καρδιά. Στην εκκλησία μας, άλλωστε, υπάρχουν άγιοι, που συμπεριφορικά έκαναν τρέλες (δια Χριστόν σαλοί) αλλά η εκκλησία δεν τους έκρινε από αυτές.

Πόσο έγινε η καρδιά κάποιου από εμάς Χριστιανική; Μόνον ο Θεός το ξέρει.

Εμείς τι ζητάμε;

Να μας δεχτεί ο Θεός κατά την πρόθεσή μας και όχι κατά τα έργα μας.

Ο δούλος του Θεού Ν. τυπικώς και εξωτερικά είχε εκκρεμότητες στην σχέση του με την Εκκλησία. Άραγε από αυτό πρέπει να συμπεράνουμε, αυθαίρετα, ότι είχε (εκκρεμότητες) και με τον Χριστό; Όχι, αδελφοί μου. Ίσα-ίσα. Αναζητούσε την Βασιλεία του Θεού, αφού καθένας που ψάχνει την δικαιοσύνη, τον Χριστό ψάχνει, που είναι η αληθής δικαιοσύνη. Καθένας που θέλει να έρθει στον κόσμο ισότητα, δικαιοσύνη και ειρήνη (ακόμα και χωρίς να το γνωρίζει) βρίσκεται στην σκία του Σταυρού του Χριστού, που είναι ζυγός δικαιοσύνης και ισότητας και ειρήνης.

Ο δούλος του Θεού Ν. βρισκόταν στη σκία του Σταυρού του Χριστού. Ατυχώς, εμείς οι κληρικοί δεν τον εμπνεύσαμε με την ζωή μας να αγαπήσει περισσότερο και σωστά και τον Σταυρωθέντα! Αντί λοιπόν να ζητάμε από τον εν συγχύσει σημερινό άνθρωπο το τέλειον, ας το επιδιώκουμε από εμάς και για εμάς πρώτα.

Για τον αδελφό μας Ν. ας ζητήσουμε από τον Χριστό να τον δεχτεί, υπεραναπληρώνοντας με το Άγιο Αίμα Του τις τυχόν ελλείψεις του δούλου του (που δεν ήταν μακράν της Βασιλείας του Θεού). Με αυτό το Αίμα Του, που χύθηκε στον Σταυρό, για να έχουμε εμείς οι αμαρτωλοί ζωήν και «περισσόν ζωής». Ας τον παρακαλέσουμε να θυμηθεί ο,τι ο δούλος του δεν πρόφτασε να «αρτοποιήσει» με το «προζύμι» του Σταυρού που αγάπησε, και να τα συγχωρήσει δίνοντας την ευλογία του στον δούλο του Ν, στην ερίτιμο σύζυγό του και τα δύο παιδιά τους.
ΑΜΗΝ

Επεξηγώντας προσθετικά το θέμα της νεκρώσιμης ακολουθίας και των τελεσάντων πολιτικό γάμο, ο αείμνηστος Επίσκοπος Μελέτιος, μας είπε:

Είναι υποκρισία απαράδεκτη να μην απασχολεί την εκκλησία το γεγονός ότι στις μεγάλες εορτές (Χριστούγεννα - Πάσχα - Μ. Πέμπτη - Μ. Σάββατο) μοιράζει

αφειδώς και ανενδοίαστα την Θεία Ευχαριστία σε στρατιές αγνώστων στους κληρικούς «χριστιανών» και, φυσικά, χωρίς συνείδηση (εκ μέρους των κληρικών) των πιστεύω τους, χωρίς όρους και όρια για τη μετάδοση αυτού του συστατικού της Εκκλησίας μυστηρίου! Και μετά να ακριβολογεί αν θα αναγνώσει ευχές παρακλητικές συγχωρήσεως (τελετή είναι η κηδεία, όχι μυστήριο!) σε κάποιον που τέλεσε πολιτικό γάμο, ο θεός ξέρει για ποιόν λόγο. Αν αυτός που τέλεσε πολιτικό γάμο είναι άθεος εν επιγνώσει, τότε μάλλον δεν θα τον απασχολεί η τέλεση η μη της κηδείας του, πολλάκις ίσως και να την έχει αποκλείσει με εκπεφρασμένη άποψη και επιθυμία. Αν όμως λόγοι συνθηκών, συναρπαγής η και απρόβλεπτοι τον οδήγησαν σε αυτό, τότε μήπως θα πρέπει να σκεφτούμε και τους ...περιλειπομένους και αυτόν; Τους συγγενείς δεν πρέπει να τους παρηγορήσουμε; Δεν πρέπει να παρακαλέσουμε ο νεκρός να γνωρίσει τον Σωτήρα, έστω και εν τω άδη, σύμφωνα με το κοντάκιον της εορτής της αποτομής της κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου; [Η του Προδρόμου ένδοξος αποτομή, οικονομία γέγονέ τις θεϊκή, ίνα και τοις εν άδη του Σωτήρος κηρύξη την έλευσιν...].

Την ευχή σου Μακάριε Πάτερ και σοφέ διδάσκαλε.

Εύχου στον Χριστό για όλους μας.

ΠΗΓΗ.ΕΝΟΡΙΑΚΟ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com